

Мирча Динеску

Абсурдна партия шах

наивно е
да вярваш, че поезията ще спаси света.
Все едно е да хвърлиш бучка захар
в клетката на тигъра
и да очакваш да ти чете Шекспир.
Надебелял – от собствената си вяра –
свириш като локомотив,
докато гълпата те смачка
и заеме мястото ти.

Казват: сънищата били незаконни деца
на истината.

Спомням си абсурдната партия шах,
в която оня луд местеше фигурите
като първо жертваше конете,
а зяпачите го аплодираха...

КРАЙ

© Мирча Динеску
© Огнян Стамболиев, превод от румънски

Източник: <http://litclub.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12187>]